

DEN POEZIE

ukázky prací studentů

LIMERIK

HOLKA Z JIHLAVY

Chytrá holka z Jihlavy
praštila se do hlavy.
teď z písemek dostává kule,
její vědomosti jsou na nule.
Ta hloupá holka z Jihlavy,
co praštěná je do hlavy.

JELEN Z BRNA

Byl jeden jelen z Brna,
lidé však říkají, že je to srna.
Postavil se na nohy,
oblékl si parohy.
Teď už mu neříkají srna,
nýbrž jenom jelen z Brna.

ČÁP Z AFRIKY

Bílý čáp z Afriky
okupoval rybníky.
Žáby se ho bály,
tak odcestovaly v dále.
A máš to, čápe z Afriky.

TLUSTÁ, NEBO HUBENÁ (Petr Janota)

Tlustá, nebo hubená,
vždycky dělej ramena!
Úspěch budeš jistě mít,
každá tě hned bude chtít –
tlustá, nebo hubená.

NIKDY NEVÍŠ, CO SE STANE (Petr Janota)

Nikdy nevíš, co se stane.
Třeba mrtvý z hrobu vstane.
Prožene tě po rynku,
i když nemá záminku.
Nikdy nevíš, co se stane.

DIVNÝ KRÁLÍK

Jeden králík u silnice
divně se choval převelice.
Štěkal na auta jako slon,
taky troubil na trombon.
Ten divný králík u silnice.

SLUŽKA (Petr Janota)

Na zámeckém dvoře
srdce služky hoře.
Za myslivce chce se vdát,
jenže ten ji nemá rád,
obzvlášť na tom dvoře.

SLEČNA JANA

Slečna Jana z Janova
začala psát odznova
svou budoucí závěť.
Příbuzní jsou havěť,
říkala Jana z Janova.

HAIKU

VTEŘINY (Jiří Procházka)

Vteřiny běží,
čas plyne jako řeka,
přijdou povodně.

HAIKU O MOŘI (Petr Janota)

Z rozbouřených vod,
jak z tmavomodré stáje,
hnán mořský koník.

SLUNCE

Slunce svítí tam,
kde žádné mraky nejsou,
jen barvy a déšť.

ONA

Ona měla vkus,
chtěla Luďu a mě plus,
nevyšlo jí to.

HORKÝ DEN (Lenka Ráčková)

Větrík foukával,
tvé srdce se smávalo
za horkého dne.

ABSOLUTNÍ POEZIE

RUCH (Jiří Procházka, Markéta Kovrzková)

Fujíí, fujíí, vrz, fují!
Vrr, haf, haf, haf.
Ťapi, ťapi, drnky drnk.
Mňau.
Ššš... Hů! Pšť!

Vúáááú...
Šššššš. Bum!
Klapytlapyklapy, vrz?
Tú tú tú!
Ruch, šmouch, vzpuch!

RÁNO

Zzzzzz... Chrr... Zzzzzz
Crrrrrr... @!?* ...
Buch!

Zzzzzz... Chrr... Zzzzzz
Crrrrrr... #!?*@...
BÁC!

Zzzz... Zzz...
Crrrrrr...
KŘACH!